

Arrest

nr. 346 396 van 7 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. DOTREPPE
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 2 december 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 9 maart 2026.

Gelet op de pleitnota van 9 maart 2026 ingediend door de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 16 december 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Op 14 november 2025 neemt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing getiteld: *“Niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)”*. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

In de *“NOTA Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure”* werpt verweerder een exceptie van niet-ontvankelijkheid op wegens de laattijdigheid van het beroep.

2.1. Het beroep van verzoeker is gericht tegen voormelde beslissing *“Niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)”* van 14 november 2025.

Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bedraagt de beroepstermijn tegen die beslissing tien dagen. Deze termijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

2.2. Kennisgeving

Een geldige kennisgeving doet de beroepstermijn ingaan. Derhalve wordt vooreerst geverifieerd of deze correct en rechtsgeldig is geschied, wat het geval blijkt te zijn.

Artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *“onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, (...) elke kennisgeving geldig [is] wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs”*.

Uit het administratief dossier blijkt dat de kennisgeving van de bestreden beslissing gebeurde bij aangetekende brief verstuurd naar de door verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming gekozen woonplaats ('verklaring betreffende de woonstkeuze' van 4 april 2025 en de notities van het persoonlijk onderhoud van 8 juli 2025, pagina 2). De kennisgeving gebeurde aldus op een rechtsgeldige, correcte en regelmatige wijze bij een ter post aangetekende zending naar de gekozen woonplaats van verzoeker. Hij betwist dit niet, minstens toont hij het tegendeel niet aan.

2.3. Laattijdigheid beroep

De geldige kennisgeving deed de beroepstermijn ingaan.

De beroepstermijn loopt in geval van kennisgeving bij aangetekende brief, zoals in casu, steeds vanaf de derde werkdag die volgt op deze waarop die brief aan de postdiensten werd overhandigd, *“tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst”* (artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet). Er ligt geen dergelijk tegenbewijs voor.

De vervalddag is in de beroepstermijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst naar de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag.

Uit het administratief dossier blijkt dat de aangetekende brief met de bestreden beslissing op vrijdag 14 november 2025 aan de post werd overhandigd.

Overeenkomstig voormeld artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, was woensdag 19 november 2025 dus de eerste dag van de beroepstermijn. Gelet op de beroepstermijn van tien dagen en voormelde bepaling, was vrijdag 28 november 2025 de vervalddag van de beroepstermijn. Verzoeker had dus tot en met 28 november 2025 tijd om beroep in te dienen.

Zoals de verwerende partij ook aanbrengt in haar nota met opmerkingen, werd het verzoekschrift, elektronisch verzonden op 2 december 2025, bijgevolg ingediend buiten de wettelijke termijn.

2.4. Overmacht

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer verzoeker aantoont dat hij wegens overmacht werd verhinderd zijn verzoekschrift tijdig in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien, noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *“Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)”* in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Het verzoekschrift bevat geen informatie omtrent de (laat)tijdigheid van het beroep. Verzoeker maakt geen gewag van overmacht en toont deze niet aan. Hij toont bijgevolg niet aan dat hij wegens overmacht werd verhinderd tijdig zijn verzoekschrift in te dienen.

2.5. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) werpt de laattijdigheid van het verzoekschrift en de niet-ontvankelijkheid van het beroep op in de *“NOTA Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure”* van 22 januari 2026. Deze werd op 2 februari 2026 overgemaakt aan verzoeker via elektronische post (stuk 9 in het rechtsplegingsdossier) waardoor hij op de hoogte was van de nota van de commissaris-generaal, en van het feit dat zij met toepassing van artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet vraagt gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure. Hierbij werd ook de aandacht gevestigd op het in artikel 39/73-2, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalde, namelijk

dat indien hij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure hij wordt geacht hiermee in te stemmen, hetgeen geschiedde. Verzoeker diende op 9 maart 2026 een “aanvullende nota/pleitnota” in, maar liet na om hierin te antwoorden op de vaststelling door de commissaris-generaal inzake de laattijdigheid van zijn beroep.

2.6. Aangezien geen overmacht wordt aangetoond, kan de Raad niet anders dan besluiten dat het beroep laattijdig werd ingediend.

3. Het beroep is onontvankelijk ratione temporis.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven mei tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO